

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 32D/21/2022
Identifikačné číslo spisu: 9622200165
Dátum vydania rozhodnutia: 21. apríla 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Michal Matulník
Funkcia: predseda senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:9622200165.1

ROZHODNUTIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v disciplinárnom senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Matulníka, PhD. (sudca spravodajca), sudcov JUDr. Anity Filovej a JUDr. Mariána Fečíka a prísediacich sudcov JUDr. Michaely Dlhopolcovej a Mgr. Heleny Kříkovej v disciplinárnej veci vedenej proti I. Ľ. G., súdnemu exekútorovi so sídlom exekútorského úradu G.. G. XX/X, Š., v konaní o návrhu ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky na začatie disciplinárneho konania pre závažné disciplinárne previnenia podľa § 220 ods. 1 prvej vety v spojení s § 220 ods. 2 prvej vety zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov podanému dňa 31. augusta 2022, na ústnom pojednávaní konanom dňa 21. apríla 2023 takto

r o z h o d o l :

Disciplinárne obvinený I. Ľ. G., súdny exekútor so sídlom exekútorského úradu G.. G. XX/X, Š., sa

I. podľa § 34 ods. 2 písm. b) zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok)

o s l o b o d z u j e

spod disciplinárneho návrhu ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky podaného dňa 31. augusta 2022

v bode 1 pre disciplinárne previnenie na tom skutkovom základe, že v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX 3166/09, EX 3167/09, EX 4345/09 a EX 5193/09 v období od 1. januára 2020 do 31. augusta 2022 nevyhotovil upovedomenie o zastavení starej exekúcie a nezaslal ho oprávnenému;

v bode 2 pre disciplinárne previnenie na tom skutkovom základe, že v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX 557/09, EX 992/09, EX 1195/09, EX 2883/09, EX 3179/09, EX 3797/09, EX 645/09, EX 993/09, EX 5169/09, EX 5878/09, EX 6160/09, EX 2937/10, EX 2966/10, EX 6129/09, EX 5627/09, EX 4510/09, EX 4508/09, EX 5134/09, EX 4375/09, EX 1075/09, EX 823/09, EX 1189/09, EX 1414/09, EX 3279/09, EX 3979/09; (a) v období od 1. januára 2020 do 13. júla 2021 nevyhotovil upovedomenie o zastavení starej exekúcie a nezaslal ho oprávnenému, (b) v upovedomení o zastavení starej exekúcie zo dňa 13. júla 2021 si uplatnil paušálne trovy starej exekúcie, hoci upovedomenie o zastavení starej exekúcie vydal po uplynutí lehoty podľa § 5 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z. z. o

ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov a na náhradu paušálnych trov starej exekúcie nemal nárok;

v bode 3 pre disciplinárne previnenie na tom skutkovom základe, že v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX 1274/09 v období od 1. januára 2020 do 21. februára 2022 nevyhotovil upovedomenie o zastavení starej exekúcie a nezaslal ho oprávnenému;

v bode 4 pre disciplinárne previnenie na tom skutkovom základe, že v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX 496/09; (a) v období od 1. januára 2020 do 3. novembra 2020 nevyhotovil upovedomenie o zastavení starej exekúcie a nezaslal ho oprávnenému, (b) v upovedomení o zastavení starej exekúcie zo dňa 3. novembra 2020 si uplatnil paušálne trovy starej exekúcie, hoci upovedomenie o zastavení starej exekúcie vydal po uplynutí lehoty podľa § 5 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov a na náhradu paušálnych trov starej exekúcie nemal nárok, pretože

skutok, ktorého sa disciplinárne obvinený dopustil, nie je disciplinárnym previnením;

II. podľa § 34 ods. 1 zákona č. 432/2021 Z. z. o disciplinárnom poriadku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (disciplinárny súdny poriadok)

uznáva vinným, že

ako poverený súdny exekútor v exekučnom konaní sp. zn. EX 4478/09 v období od 22. marca 2013 do 31. augusta 2022 napriek právoplatnému rozhodnutiu o zastavení exekúcie súdu nevrátil poverenie na vykonanie exekúcie a súdu ani účastníkom konania nezaslal konečné vyúčtovanie exekučného konania, exekúciu nevykazal z Centrálného registra exekúcií a v jej vykonávaní naďalej pokračoval,

t e d a

zavinene porušil povinnosti exekútora vykonávať činnosť podľa zákona čestne, zodpovedne a svedomito, s odbornou starostlivosťou, s využitím všetkých svojich skúseností a odborných vedomostí a bez zbytočných prietahov, ktoré povinnosti mu vyplývajú z ustanovenia § 29 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov,

č í m s p á c h a l

disciplinárne previnenie podľa § 220 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov,

za to sa mu ukladá:

disciplinárne opatrenie podľa § 221 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov - písomné pokarhanie.

III. Podľa § 38 ods. 2 disciplinárneho súdneho poriadku je disciplinárne obvinený I. L. G. p o v i n n ý nahradiť štátu trovy disciplinárneho konania vo výške 120,- Eur, a to v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e

I.

Disciplinárny návrh

1. Návrhom zo dňa 30. augusta 2022, ktorý bol Najvyššiemu správne súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) doručený dňa 31. augusta 2022 (ďalej len „disciplinárny návrh“), sa ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „disciplinárny navrhovateľ“ alebo „navrhovateľ“) domáhala rozhodnutia, ktorým by disciplinárny senát uznal súdneho exekútora I. Ľ.O. G. (ďalej len „disciplinárne obvinený“) vinného zo spáchania závažných disciplinárnych previnení podľa § 220 ods. 1 prvej vety v spojení s § 220 ods. 2 prvej vety zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“).

2. Disciplinárny navrhovateľ svoj návrh skutkovo vymedzil tak, že disciplinárne obvinený mal porušiť svoje povinnosti tým, že:

„ ... v bode 1 v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX 3166/09, EX 3167/09, EX 4345/09 a EX 5193/09 v období od 01.01.2020 do podania tohto disciplinárneho návrhu nevyhotovil upovedomenie o zastavení starej exekúcie a nezaslal ho oprávnenému,

v bode 2 v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX 557/09, EX 992/09, EX 1195/09, EX 2883/09, EX 3179/09, EX 3797/09, EX 645/09, EX 993/09, EX 5169/09, EX 5878/09, EX 6160/09, EX 2937/10, EX 2966/10, EX 6129/09, EX 5627/09, EX 4510/09, EX 4508/09, EX 5134/09, EX 4375/09, EX 1075/09, EX 823/09, EX 1189/09, EX 1414/09, EX 3279/09, EX 3979/09

a) v období od 01.01.2020 do 13.07.2021 nevyhotovil upovedomenie o zastavení starej exekúcie a nezaslal ho oprávnenému,

b) v upovedomení o zastavení starej exekúcie zo dňa 13.07.2021 si uplatnil paušálne trovy starej exekúcie, hoci upovedomenie o zastavení starej exekúcie vydal po uplynutí lehoty podľa § 5 ods. 3 zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej tiež „ZOUNEK“) a na náhradu paušálnych trov starej exekúcie nemal nárok,

v bode 3 v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX 1274/09 v období od 01.01.2020 do 21.02.2022 nevyhotovil upovedomenie o zastavení starej exekúcie a nezaslal ho oprávnenému,

v bode 4 v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX 496/09

a) v období od 01.01.2020 do 03.11.2020 nevyhotovil upovedomenie o zastavení starej exekúcie a nezaslal ho oprávnenému,

b) v upovedomení o zastavení starej exekúcie zo dňa 03.11.2020 si uplatnil paušálne trovy starej exekúcie, hoci upovedomenie o zastavení starej exekúcie vydal po uplynutí lehoty podľa § 5 ods. 3 ZOUNEK a na náhradu paušálnych trov starej exekúcie nemal nárok,

v bode 5 v exekučnom konaní sp. zn. EX 4478/09 v období od 22.03.2013 do 3. podania tohto disciplinárneho návrhu napriek právoplatnému rozhodnutiu o zastavení exekúcie súdu nevrátil poverenie na vykonanie exekúcie a súdu ani účastníkom konania nezaslal konečné vyúčtovanie exekučného konania, exekúciu nevyrazil z Centrálného registra exekúcií a v jej vykonávaní naďalej pokračuje ...“.

3. Disciplinárny navrhovateľ navrhol, aby disciplinárny senát uznal disciplinárne obvineného vinného zo spáchania závažných disciplinárnych previnení podľa ustanovení § 220 ods. 1 prvej vety v spojení s § 220 ods. 2 prvej vety Exekučného poriadku a uložil mu disciplinárne opatrenie podľa § 221 Exekučného poriadku a to zbavenie výkonu funkcie exekútora.

4. V úvodnej časti disciplinárneho návrhu disciplinárny navrhovateľ venoval priestor odôvodneniu včasnosti podania disciplinárneho návrhu pričom za relevantné dni považoval (i) v prípade prvých

dvoch exekučných konaní uvedených v prvom skutku deň 7. apríl 2021 [kedy bolo Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) doručené podanie p. O. T. - povinného] a (ii) v prípade zostávajúcich exekučných konaní uvedených v bode 1 až 5 disciplinárneho návrhu deň 27. jún 2022, kedy ministerstvo vykonalo previerku exekútorského úradu a exekučných spisov. Vo vzťahu k prvým štyrom skutkom, z pohľadu opisu ich podstaty uviedol, že „Z finančného prehľadu exekučných spisov je zrejmé, že od roku 2011 súdny exekútor nevyvolal svojou exekučnou činnosťou podľa § 63 ods. 1 Exekučného poriadku v príslušnej starej exekúcii výťažok spolu aspoň vo výške 15 €, a to v posledných 18 mesiacoch pred dňom, kedy sa mala stará exekúcia zastaviť, hoci na jeho osobitný účet boli v obidvoch (pozn. toto konštatovanie sa vzťahuje na všetky konania uvedené v prvých štyroch skutkoch disciplinárneho návrhu) exekučných konaniach dňa 23.12.2019 pripísané platby vo výške 20 € od spoločnosti Hypo Collector, s.r.o.. Toto plnenie však pochádza od tretej osoby, nie je plnením poskytnutým súdnemu exekútorovi na základe jeho úkonov smerujúcich k vymoženiu pohľadávky a nemožno ho považovať za dosiahnutý výťažok.“. Vo vzťahu k poslednému (piatomu) skutku, z pohľadu opisu jeho podstaty uviedol, že Okresný súd Senica po preskúmaní exekučného titulu v exekučnej veci vedenej pod sp. zn. EX 4478/09 uznesením sp. zn. 4Er/593/2009-16 z 23. marca 2012 (ktoré uznesenie sa stalo právoplatným dňa 15. februára 2013 a disciplinárne obvinenému bolo doručené dňa 22. marca 2013) rozhodol, že exekučné konanie EX 4478/09 z dôvodu neprijateľnej rozhodcovskej doložky zastavuje. Napriek tejto skutočnosti mal disciplinárne obvinený až do podania disciplinárneho návrhu vo vykonávaní predmetnej exekúcie pokračovať.

5. Následne venoval disciplinárny navrhovateľ priestor právnej kvalifikácii jednotlivých skutkov, ktoré rozdelil do dvoch skupín. V súvislosti so skutkami uvedenými pod bodmi 1 až 4 disciplinárneho návrhu citoval ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a), § 2 ods. 2 písm. f), § 5 ods. 1, § 5 ods. 3 a § 6 ods. 4 písm. a) zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZOUNEK“). Zdôraznil, že „... súdny exekútor v období od 01.12.2019 do 31.12.2019, t. j. pred nadobudnutím účinnosti ZOUNEK, prijal na svoj osobitný účet úhradu vo výške 15,00 € resp. 20,00 € v prospech všetkých exekúcií uvedených v bode 1-5 tohto disciplinárneho návrhu. Tieto úhrady pochádzajúce od tretích osôb a oprávnených osôb však nemožno považovať za dosiahnutý výťažok, pričom ich navrhovateľka považuje za účelové, prijaté na účet súdneho exekútora s cieľom navodenia falošného stavu majetnosti povinného, čo predstavuje formu obchádzania ZOUNEK a hrubo odporuje účelu jeho prijatia do právnej úpravy.“. V postupe disciplinárne obvineného (ktorý z dôvodu prijatia opísaných platieb nepostupoval v uvedených exekučných konaniach podľa § 2 ods. 1 písm. a) ZOUNEK) vzhľadom disciplinárny navrhovateľ porušenie povinnosti disciplinárne obvineného vyhotoviť upovedomenie o zastavení starej exekúcie (podľa § 5 ods. 1 ZOUNEK) a zaslať ho oprávnenému (podľa § 5 ods. 3 ZOUNEK) a taktiež v konaniach, v ktorých následne (po uplynutí lehoty podľa ZOUNEK) upovedomenie o zastavení exekúcie vydal, vzhľadom porušenie zákona v tom, že si v nich disciplinárne obvinený uplatnil paušálne trovy starej exekúcie, na ktoré (podľa názoru navrhovateľa) nemal nárok, čím sa mal disciplinárne obvinený obohatiť. Navrhovateľ videl priťažujúcu okolnosť jednak v celkovom počte konaní, v ktorých mal disciplinárne obvinený postupovať obdobným spôsobom (malo ísť o viac než 1000 konaní), jednak v tom, že „... svoje povinnosti porušil vedome s úmyslom získať pre seba a oprávneného prospech, a tiež závažne porušil a ohrozil práva účastníkov konania, pre ktorých mohlo mať jeho konania veľmi škodlivý následok.“. V súvislosti so skutkom uvedeným pod bodom 5 disciplinárneho návrhu citoval ustanovenia § 60 ods. 1 písm. c), § 60 ods. 2 a § 211a ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017, následne konštatujúc, že disciplinárne obvinený porušil svoju povinnosť vrátiť súdu poverenie na vykonanie exekúcie, zaslať súdu a účastníkom konania konečné vyúčtovanie exekučného konania, vymazať exekúciu z Centrálného registra exekúcií a zároveň, že zákon porušil tým, že vo vykonávaní exekúcie naďalej pokračoval a to napriek jej zastaveniu.

6. V závere disciplinárneho návrhu navrhovateľ odôvodnil navrhované disciplinárne opatrenie, v podstatnom tvrdiac, že uloženie disciplinárneho opatrenia vo forme peňažnej pokuty vo výške 6 000 eur resp. 3 300 eur by nesplnilo účel keďže „... má navrhovateľka za to, že ak by disciplinárne obvinený splnil tieto požiadavky pre výkon funkcie súdneho exekútora, nedopustil by sa skutkov

uvedených v tomto disciplinárnom návrhu a nepodielal by sa tak s oprávneným na obchádzaní zákona.“.

II.

Vyjadrenie disciplinárne obvineného

7. Upovedomenie o začatí disciplinárneho konania bolo disciplinárne obvinenému doručené spolu s disciplinárnym návrhom dňa 9. septembra 2022. Disciplinárne obvinený, súc poučený o práve vyjadriť sa ku skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a k predloženým dôkazom ako aj o práve navrhnuť dôkazy na svoju obhajobu a práve zvoliť si obhajcu, doručil najvyššiemu správne mu súdu dňa 22. septembra 2022 podanie označené ako „Vyjadrenie“ (ďalej len „vyjadrenie“). V úvode vyjadrenia disciplinárne obvinený (resp. jeho obhajca) zhrnul nasledovné skutočnosti/tvrdenia, vychádzajúc z ktorých dospel k záveru o nedôvodnosti disciplinárneho návrhu: (i) vo vzťahu k prvým dvom konaniam uvedeným v skutku pod bodom 1 uviedol, že návrh nebol podaný v subjektívnej lehote na podanie disciplinárneho návrhu; (ii) konanie disciplinárne obvineného nenaplnia znaky disciplinárneho previnenia, keď rôznorodý prístup k interpretácii nie je možné podradiť ani pod nedbanlivostné zavinenie; (iii) pri skutku uvedenom pod bodom 5 nebola preukázaná existencia zavinenia na strane disciplinárne obvineného; (iv) pokiaľ by bolo konanie disciplinárne obvineného považované za disciplinárne previnenie, vylúčil jeho možnú kvalifikáciu ako závažné; (v) výšku navrhovanej sankcie považuje za neprimerane vysokú resp. šikanóznou.

8. Podstatnú časť argumentačnej bázy venoval disciplinárne obvinený kvalifikácii svojho konania resp. nekonania opísaného navrhovateľom v súvislosti so skutkami uvedenými v bodoch 1 až 4 disciplinárneho návrhu. Za základnú otázku označil, či boli splnené podmienky pre zastavenie exekúcie v dôsledku toho, že v rozhodujúcom období pre zastavenie exekúcie neprišlo k dosiahnutiu výťažku tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 2 písm. f) ZOUNEK. Uviedol, že názor navrhovateľa spočívajúci v tom, že za výťažok [pre potreby aplikácie ustanovenie § 2 ods. 2 písm. f) ZOUNEK] možno považovať to, čo bolo vymožené niektorým zo spôsobov vykonania exekúcie podľa § 63 ods. 1 Exekučného poriadku nemá relevantné normatívne ukotvenie. Naopak, poukázal na ustanovenie § 46 ods. 4 Exekučného poriadku tvrdiac, že „... za výťažok v exekúcii je celkom určite potrebné považovať plnenie prijaté v exekučnom konaní na účet exekútora, ktoré podlieha rozdeľovaniu podľa § 46 ods. 4 Exekučného poriadku.“. Zdôraznil, že odlišný výklad a interpretácia pojmu výťažok v zmysle ZOUNEK nemôže znamenať, že by si disciplinárne obvinený uvedomoval, že svojim konaním bude meniť cieľ zákonodarcu a obchádzať tým účel zákona pričom uviedol, že „Odlišná interpretácia právnych noriem nemôže byť na ujmu disciplinárne obvineného ako adresáta právnej normy, pokiaľ konkrétna právna norma pripúšťa odlišnú interpretáciu, nemôže byť založená ani nevedomá nedbanlivosť ...“.

9. Vo vzťahu ku skutku uvedenému pod bodom 5 disciplinárneho návrhu v podstatnom uviedol, že k pochybeniu prišlo, avšak v dôsledku zlyhania ľudského faktora. Potom, ako disciplinárne obvinený toto pochybenie identifikoval, bez zbytočného odkladu ho odstránil. Uviedol, že v danej veci nebol zabezpečený žiaden majetok, v konaní len boli vykonávané lustrácie, avšak len v dôsledku toho, že exekúcia bola naďalej evidovaná v Centrálnom registri exekúcií. Žiadal, aby disciplinárny senát rozhodol tak, že „Disciplinárne obvinený nie je vinný zo spáchania skutku podľa § 220 ods. 2, pretože skutky nie sú disciplinárnymi previneniami resp. sa disciplinárne obvinený disciplinárneho previnenia, ktoré sa mu kladie za vinu nedopustil, za čo sa mu disciplinárne opatrenie neukladá.“.

III.

Konanie pred disciplinárnym senátom

10. Dňa 13. marca 2023 bolo nariadené vo veci ústne pojednávanie, ktorého termín bol určený na 12. apríl 2023 o 13:30 hod. Upovedomenie o ústnom pojednávaní bolo disciplinárne obvinenému doručené dňa 14. marca 2023, rovnako tak aj disciplinárnemu navrhovateľovi, prezidentovi Slovenskej komory exekútorov a obhajcovi disciplinárne obvineného bolo doručené dňa 15. marca 2023.

11. Ústne pojednávanie sa vo veci uskutočnilo vo vyššie uvedenom termíne. Zúčastnil sa ho zástupca disciplinárneho navrhovateľa; disciplinárne obvinený a jeho obhajca. Na ústnom pojednávaní disciplinárny navrhovateľ predniesol disciplinárny návrh v zhode s jeho písomným vyhotovením. Následne obhajca disciplinárne obvineného (odvolávajúc sa taktiež na svoje skoršie podanie) v podstatnom uviedol, že (i) čo sa týka prvého skutku a v ňom uvedených prvých dvoch konaní (sp. zn. EX 3166 a EX 3167), namietal včasnosť podania návrhu; (ii) vo vzťahu ku skutkom uvedeným pod bodom 1 až 4 návrhu uviedol, že kľúčovou je interpretácia pojmu „výťažok exekúcie“ a z pohľadu zastavenia exekúcie ex lege podľa ZOUNEK poukázal na to, že samotný ZOUNEK spôsobuje značné aplikačné problémy, čo konštatoval aj najvyšší správny súd v rozhodnutí sp. zn. 33D/3/2022; (iii) krátkou cestou do spisu doručil rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 18CoE/15/2022 z 31. októbra 2022 a sp. zn. 18CoE/16/2022 z 31. októbra 2022, z ktorých odôvodnenia podľa obhajcu vyplýva, ako Krajský súd v Bratislave interpretoval pojem výťažok vo vzťahu k aplikácii jednak ZOUNEK, jednak ustanovenia § 46 ods. 3 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017; (iv) zdôraznil, že žiadna z platieb spomínaných v návrhu nebola platbou neidentifikovanou, pri každej jednej bol uvedený variabilný symbol; (v) vo vzťahu k piatemu skutku uviedol, že skutočnosti uvádzané v disciplinárnom návrhu sú pravdivé, tieto nerozporuje, poukázal však na skutočnosť, že 9. septembra 2022 došlo zo strany disciplinárne obvineného k vráteniu poverenia a taktiež k zaslaní vyúčtovania. Vyjadril presvedčenie, že pochybenie nemalo žiaden negatívny následok, ani z pohľadu možných benefitov pre disciplinárne obvineného. Svoj prednes uzavrel konštatovaním, že disciplinárne obvinený sa nedopustil skutkov opísaných v návrhu v rozsahu disciplinárnych previnení a preto navrhol, aby ho senát spod disciplinárneho návrhu oslobodil.

12. Disciplinárne obvinený následne (nad rámec skutočností uvádzaných jeho obhajcom) uviedol, že (i) vo vzťahu ku kvalifikácii platieb, ktoré mu boli pripísané v decembri 2019 postupoval podľa usmernenia, ktoré bolo na webovom sídle ministerstva uverejnené ešte 20. decembra 2019, keď začal platiť ZOUNEK, ktorý spôsoboval mnoho interpretačných problémov. V tomto usmernení bolo okrem iného uvedené: „v bode 8, čo možno rozumieť pod pojmom „dosiahnutý výťažok“ (§ 2 ods. 2 písm. f), tu je povedané v druhom odstavci, presnejšie povedané dosiahnutým výťažkom je to, čo by podliehalo pravidlám rozdeľovania podľa § 46 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017“; (ii) akcentoval, že celé toto konanie sa začalo na základe podania sťažovateľa, ktorý o exekučnom konaní vedel, toto exekučné konanie bežalo od roku 2009, išlo pritom o osobu, ktorá sa vyhýbala plneniu si povinností (v priebehu exekučného konania disciplinárne obvinený viackrát zistil, že bola táto osoba zamestnaná, bezprostredne po tom, ako to povinný zistil, zamestnanie opustil, zamestnal sa inde alebo ako tzv. dohodár); (iii) vo vzťahu k poslednému skutku uviedol, že v roku 2013 zamestnával približne 14 až 16 zamestnancov a mohlo dôjsť z dôvodu nepozornosti k tvrdenému porušeniu, ak k takýmto situáciám na jeho úrade v minulosti aj došlo, okamžite prišla z jeho strany náprava.

13. Zástupca navrhovateľa na otázku predsedu disciplinárneho senátu aby vysvetlil ekonomickú kauzu tvrdeného porušenia ZOUNEK zo strany disciplinárne obvineného uviedol, že osem dní pred nadobudnutím účinnosti ZOUNEK prijal v jeden deň v 800 konaniach disciplinárne obvinený približne 16 000,- Eur od tretej osoby, ktorá žiadnym spôsobom nebola zainteresovaná na exekučnom konaní. Podľa navrhovateľa išlo o plnenie na základe úkonu, ktorý vyslovene neodporuje zneniu ZOUNEK ale cieľom, resp. svojimi dôsledkami cieľom bolo, aby ZOUNEK dodržaný nebol. Ďalej uviedol, že „Ekonomická kauza, z pohľadu vzniku novej škody tu nebola, škoda spôsobená nebola, avšak zdôrazňujem, že súdny exekútor má konať obozretne, s odbornou starostlivosťou, nevykonávať úkony, ktorými by došlo k obchádzaniu zákona a toto ministerstvo vyhodnotilo ako najväčší problém.“. Disciplinárne obvinený na otázky predsedu senátu v podstatnom uviedol, že (i) v období mesiaca december 2019 mal na svojich účtoch rádovo štyri až päť tisíc operácií; (ii) v súvislosti s platbami opísanými v návrhu sa zamýšľal, ako ďalej postupovať, vychádzal pritom z usmernenia ministerstva; (iii) po prijatí predmetných platieb tretí subjekt ani oprávneného nekontaktoval, plnenia boli odoslané na účet oprávneného; (iv) vzťah resp. kontakt osobného charakteru s oprávneným nemá, prebiehala medzi nimi aj v minulosti čulá obchodná komunikácia (historicky pre oprávneného vymáhal približne tri až štyri tisíc „vecí“.

14. Najvyšší správny súd vykonal prečítaním, resp. prečítaním ich podstatného obsahu na ústnom pojednávaní nasledujúce listiny ako dôkaz v súlade s ustanovením § 253 ods. 2 v spojení s § 269 Trestného poriadku (§ 4 disciplinárneho súdneho poriadku):

- e-mail O. T. adresovaný ministerstvu zo 7. apríla 2021 (č. l. 12);
- e-mail O. T. adresovaný ministerstvu z 22. apríla 2021 (č. l. 14);
- podanie O. T. označené ako „Sťažnosť na postup SKE“ adresované ministerstvu z 10. mája 2021 (č. l. 28);
- podanie disciplinárne obvineného označené ako „Predloženie exekučných spisov a vyjadrenia“ adresované ministerstvu z 27. júla 2021 (č. l. 43);
- podanie disciplinárneho navrhovateľa označené ako „Žiadosť o predloženie listín“ adresované disciplinárne obvinenému z 21. decembra 2021 (č. l. 48);
- podanie disciplinárne obvineného označené ako „Predloženie listín“ adresované ministerstvu z 18. januára 2022 (č. l. 50);
- protokol o vykonaní štátneho dohľadu previerkou exekútorského úradu a exekučných spisov z 27. júna 2022 (č. l. 200);
- žiadosť o vyznačenie právoplatnosti - č. k. 4Er/593/2009 z 18. februára 2013 (č. l. 235);
- uznesenie Okresného súdu Senica sp. zn. 4Er/593/2009 z 23. marca 2012 (č. l. 236);
- uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3CoE/167/2012 z 10. januára 2013 (č. l. 239);
- konečné vyúčtovanie exekučného konania EX 4478/09 z 9. septembra 2022 (č. l. 297);
- uznesenie Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 36Er/2631/2009 z 26. augusta 2021 (č. l. 299);
- vrátenie poverenia na vykonanie exekúcie - č.k.: 4Er/593/2009 z 9. septembra 2022 (č. l. 305);
- uznesenie Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 36Er/2630/2009 z 26. augusta 2021 (č. l. 308);
- na pojednávaní krátkou cestou doručené uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 18CoE/15/2022 z 31.10.2022 a sp. zn. 18CoE/16/2022 z 31.10.2022.

15. Vo svojej záverečnej reči zástupca disciplinárneho navrhovateľa v podstatnom uviedol, že (i) nesúhlasí s tvrdením o oneskorenom podaní disciplinárneho návrhu vo vzťahu k prvým dvom konaniam uvedeným v prvom skutku pretože „... tieto skutky majú povahu tzv. trvácich deliktov, kde pochybenie spočíva v tom, že disciplinárne obvinený nevyhotovil upovedomenie o zastavení exekúcie. Tento stav stále trval a bol odstránený až po podaní disciplinárneho návrhu.“; (ii) vo vzťahu k základnej právnej otázke skutkov uvedených v prvých štyroch bodoch poukázal na všetky okolnosti postupu disciplinárne obvineného najmä na to, kedy prišla úhrada, koľko úhrad bolo, koľkých konaní sa to týkalo, že išlo o plnenie v jeden deň, že išlo o malé plnenie v rozsahu 20 eur, celkovo však v sume 16.000 eur a to od tretej osoby, ktorá nebola nijak zainteresovaná na exekučnom konaní, pričom si treba klásť otázku, odkiaľ sa vlastne dozvedela správne čísla variabilných symbolov. Postup disciplinárne obvineného síce neodporuje zneniu zákona, ale sleduje ten cieľ, aby dodržaný nebol. Disciplinárne obvinený nevykonávaním úkonov podľa zákona asistoval na obchádzaní ZOUNEK; (iii) k bodu 5 návrhu uviedol, že k odstráneniu protiprávneho stavu došlo až po podaní návrhu, exekúcia bola ukončená v roku 2013, avšak z dôvodu pochybenia disciplinárne obvineného bola až do roku 2023 stále aktívna. Hoci povinnému nebola spôsobená žiadna bezprostredná škoda, skutočnosť, že voči nemu bola vedená exekúcia mohla vysielat' negatívnu informáciu o jeho platobnej neschopnosti.

16. Obhajca disciplinárne obvineného vo svojej záverečnej reči v podstatnom (nad rámec svojich dovtedajších podaní a prednesov) uviedol, že čo sa týka zásadnej právnej otázky, ktorá je kľúčová pre skutky uvedené v bodoch 1 - 4 návrhu, vychádza zo ZOUNEK, pričom zdôrazňuje, že exekútor nebol tým subjektom, ktorý mal posudzovať, či došlo alebo nedošlo k zastaveniu exekúcie; táto exekúcia (v prípade ak došlo k splneniu podmienok) sa zastavovala ex lege. Ak exekútor identifikoval splnenie zákonných podmienok, len celú exekúciu „sprocesoval“, za čo mu patrila odmena. Ostatne to podľa obhajcu vyplýva aj z dôvodovej správy, na ktorú poukazuje navrhovateľ, odmena nepatrí za predchádzajúcu činnosť, ale za zastavenie starej exekúcie. Sporné otázky týkajúce sa interpretácie zákona nemôže posudzovať súdny exekútor. Ten len mohol identifikovať, či prijal platbu alebo nie. Sporné otázky môže posudzovať len exekučný súd, k čomu v niektorých prípadoch aj došlo, k čomu obhajca predložil konkrétne rozhodnutia všeobecných súdov. Na záver disciplinárne obvinený v rámci svojej záverečnej reči uviedol, že „Ak mám platbu s riadnym variabilným symbolom, vždy ju

považujem za výťažok, ktorý je treba rozdeľovať. Čo sa týka postupu podľa ZOUNEK, pokiaľ by som nepostupoval podľa zákona a nedodrжал termín, do kedy som mal vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, nemal by som nárok na odmenu.“. Disciplinárne obvinený právo posledného slova nevyužil. Následne bolo pojednávanie odročené na termín 21. apríl 2023 za účelom vyhlásenia rozhodnutia.

IV.

Skutkové zistenia a právne posúdenie veci

17. Najvyšší správny súd vychádzal z nasledovných skutočností, ktoré boli rozhodné pre prijatie záveru vyjadreného vo výrokovej časti rozhodnutia, pričom sa taktiež riadil úvahami uvedenými v tomto odôvodnení nižšie. Disciplinárny senát pritom považoval nasledovné skutočnosti, ktoré sa týkajú skutkov vymedzených v bodoch 1 až 4 disciplinárneho návrhu za nesporné medzi disciplinárnym navrhovateľom a disciplinárne obvineným:

(a) vo vzťahu ku skutočnostiam uvádzaným disciplinárnym navrhovateľom v bode 1 disciplinárneho návrhu nie je medzi disciplinárnym navrhovateľom a disciplinárne obvineným sporné, že v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX 3166/09, EX 3167/09, EX 4345/09 a EX 5193/09 disciplinárne obvinený v období od 1. januára 2020 do 31. augusta 2022 nevyhotovil upovedomenie o zastavení starej exekúcie a nezaslal ho oprávnenému;

(b) vo vzťahu ku skutočnostiam uvádzaným disciplinárnym navrhovateľom v bode 2 disciplinárneho návrhu nie je medzi disciplinárnym navrhovateľom a disciplinárne obvineným sporné, že v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX 557/09, EX 992/09, EX 1195/09, EX 2883/09, EX 3179/09, EX 3797/09, EX 645/09, EX 993/09, EX 5169/09, EX 5878/09, EX 6160/09, EX 2937/10, EX 2966/10, EX 6129/09, EX 5627/09, EX 4510/09, EX 4508/09, EX 5134/09, EX 4375/09, EX 1075/09, EX 823/09, EX 1189/09, EX 1414/09, EX 3279/09, EX 3979/09; (i) v období od 1. januára 2020 do 13. júla 2021 nevyhotovil upovedomenie o zastavení starej exekúcie a nezaslal ho oprávnenému, (ii) v upovedomení o zastavení starej exekúcie zo dňa 13. júla 2021 si uplatnil paušálne trovy starej exekúcie;

(c) vo vzťahu ku skutočnostiam uvádzaným disciplinárnym navrhovateľom v bode 3 disciplinárneho návrhu nie je medzi disciplinárnym navrhovateľom a disciplinárne obvineným sporné, že v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX 1274/09 v období od 1. januára 2020 do 21. februára 2022 nevyhotovil upovedomenie o zastavení starej exekúcie a nezaslal ho oprávnenému;

(d) vo vzťahu ku skutočnostiam uvádzaným disciplinárnym navrhovateľom v bode 4 disciplinárneho návrhu nie je medzi disciplinárnym navrhovateľom a disciplinárne obvineným sporné, že v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX 496/09; (i) v období od 1. januára 2020 do 3. novembra 2020 nevyhotovil upovedomenie o zastavení starej exekúcie a nezaslal ho oprávnenému, (ii) v upovedomení o zastavení starej exekúcie zo dňa 3. novembra 2020 si uplatnil paušálne trovy starej exekúcie; a

(e) vo vzťahu ku skutočnostiam uvádzaným disciplinárnym navrhovateľom v bode 5 disciplinárneho návrhu nie je medzi disciplinárnym navrhovateľom a disciplinárne obvineným sporné, že v exekučnom konaní sp. zn. EX 4478/09 v období od 22. marca 2013 do 31. augusta 2022 napriek právoplatnému rozhodnutiu o zastavení exekúcie exekúciu nevymazal z Centrálného registra exekúcií a v jej vykonávaní naďalej pokračoval; rovnako tak nebolo sporné, že napriek právoplatnému rozhodnutiu o zastavení exekúcie disciplinárne obvinený súdu nevrátil poverenie na vykonanie exekúcie a súdu ani účastníkom konania nezaslal konečné vyúčtovanie exekučného konania.

18. Disciplinárny senát naopak považoval nasledovné skutočnosti (resp. právne posúdenie) za sporné medzi disciplinárnym navrhovateľom a disciplinárne obvineným:

(a) či bol disciplinárne obvinený povinný v exekučných konaniach bližšie špecifikovaných v bodoch 1 až 4 disciplinárneho návrhu povinný vyhotoviť upovedomenie o zastavení starej exekúcie a zaslať ho

oprávnenému podľa § 5 ods. 1 ZOUNEK resp. či skutočnosť, že disciplinárne obvinený prijal dňa 23. decembra 2019 úhradu/y vo výške 20,- Eur od spoločnosti Hypo Collector, s.r.o. s uvedením variabilného symbolu zodpovedajúcemu príslušnému exekučnému konaniu, zakladá výnimku podľa § 2 ods. 2 písm. f) ZOUNEK;

(b) či bol disciplinárny návrh vo vzťahu k prvým dvom exekučným konaniam uvedeným v jeho bode jedna podaný včas, teda pred uplynutím subjektívnej lehoty;

(c) či skutok opísaný v bode 5 disciplinárneho návrhu je disciplinárnym previnením, konkrétne, či v čase podania disciplinárneho návrhu a následne v čase rozhodovania disciplinárneho senátu existovala povinnosť disciplinárne obvineného (i) vrátiť poverenie na vykonanie exekúcie súdu; (ii) bez ďalšieho/z vlastnej iniciatívy zaslať súdu a účastníkom konania konečné vyúčtovanie exekučného konania; (iii) vymazať exekúciu z Centrálného registra exekúcií a (iv) nepokračovať vo výkone exekúcie, to všetko v prípade, ak došlo k právoplatnému zastaveniu exekúcie ešte v roku 2013.

19. Čo sa týka prvej vyššie artikulovanej otázky (resp. posúdenia), vychádzal disciplinárny senát z nasledovnej regulácie:

20. Podľa § 2 ods. 2 písm. f) ZOUNEK: „Stará exekúcia sa podľa odseku 1 písm. a) nezastavuje, ak ide o starú exekúciu, v ktorej bol v posledných 18 mesiacoch pred dňom, keď sa má stará exekúcia podľa tohto zákona zastaviť, dosiahnutý výtazok spolu aspoň vo výške 15 eur“.

21. Podľa § 46 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017: „Plnenia prijaté alebo vymožené z majetku povinného sa na úhradu pohľadávky použijú v tomto poradí ...“.

22. Podľa § 60 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 1. januára 2020 (teda ku dňu nadobudnutia účinnosti ZOUNEK): „Plnenia prijaté alebo vymožené z majetku povinného sa na úhradu vymáhanej povinnosti použijú v tomto poradí ...“.

23. Ako vyplýva z konštatívnej časti odôvodnenia tohto rozhodnutia, podstatou disciplinárneho návrhu (a z neho vyplývajúceho „spor“ medzi disciplinárnym navrhovateľom a disciplinárne obvineným) je kvalifikácia plnenia tretej osoby (v prejednávanej veci obchodnej spoločnosti Hypo Collector, s.r.o.) v prospech účtu súdneho exekútora s uvedením variabilného symbolu, ktorý zodpovedal konkrétnemu exekučnému konaniu. V konkrétnosti, sporným alebo otáznym je, či takéto plnenie možno pre potreby aplikácie ustanovenia § 2 ods. 2 písm. f) ZOUNEK považovať za „dosiahnutý výtazok“. Pokiaľ by tomu tak bolo (ako to tvrdí disciplinárne obvinený) zakladala by táto skutočnosť dôvod pre výnimku z ustanovenia § 2 ods. 1 ZOUNEK a teda by spôsobovala, že nedôjde zo zákona k zastaveniu starej exekúcie. Ergo súdny exekútor nebude povinný postupovať (v relevantnom čase) podľa § 5 ods. 1 a 3 ZOUNEK. Na druhej strane stoja tvrdenia resp. interpretácia tejto právnej normy zo strany disciplinárneho navrhovateľa, ktorú zhutnil vo svojej záverečnej reči do slov: „Vo vzťahu k základnej právnej otázke prvých 4 skutkov by som neskíjala do diskusie o tom, čo je a čo nie je výtazkom, je potrebné sa zamerať na cieľ ZOUNEK. Podľa dôvodovej správy bolo základným cieľom odhaliť nemajetné exekúcie, ktoré majú byť podľa ZOUNEK zastavené. Poukazujem na všetky okolnosti postupu disc. obvineného najmä na to, kedy prišla úhrada, koľko úhrad bolo, koľkých konaní sa to týkalo, že išlo o plnenie v jeden deň, že išlo o malé plnenie v rozsahu 20 eur, celkovo však v sume 16.000 eur a to od tretej osoby, ktorá nebola nijak zainteresovaná na exekučnom konaní, pričom si treba klásť otázku, odkiaľ sa vlastne dozvedela správne čísla variabilných symbolov. Postup disc. obvineného sice neodporuje zneniu zákona, ale sleduje ten cieľ, aby dodržaný nebol.“. Abstrahujúc podstatu možno za kľúčovú pre rozhodnutie v tejto disciplinárnej veci (vo vzťahu k prvým štyrom skutkom uvedeným v disciplinárnom návrhu) označiť (i) jednak samotnú interpretáciu pojmu „dosiahnutý výtazok“ pre potreby aplikácie § 5 ods. 1 a 3 ZOUNEK; (ii) jednak potvrdenie resp. vyvrátenie existencie stavu, keď pojem „dosiahnutý výtazok“ [použitý zákonodarcom v ustanovení § 2 ods. 2 písm. f) ZOUNEK] možno „udržateľne“ interpretovať viacerými spôsobmi, konkrétne tými, ktoré sú uvedené v tomto bode vyššie.

24. Pre potreby ustálenia prístupu k veci, ktorú disciplinárny senát artikuloval v poslednej vete predošlého bodu, najvyšší správny súd zohľadnil resp. vychádzal taktiež zo svojej nedávnej rozhodovacej praxe. Z tej osobitne poukazuje na rozhodnutie sp. zn. 33D/3/2022 z 23. júna 2022, v ktorom o. i. judikoval, že: „Exekučný súd (hoci až neskôr), ako aj disciplinárne obvinená zhodne tvrdili, že problematika zastavenia starých exekúcií spôsobuje aplikačné problémy a zákonná úprava je nejednoznačná. Uvedené tvrdenia podľa najvyššieho správneho súdu potvrdzujú aj to, že samotné ministerstvo spravodlivosti považovalo za potrebné k aplikácii predmetného zákona vydať manuál, ktorý vykladá a v niektorých prípadoch aj výrazným spôsobom dopĺňa ustanovenia zákona. ... .. Na základe uvedeného, keď na nejednoznačnosť právnej úpravy poukazuje disciplinárne obvinená, exekučný súd, samotné ministerstvo spravodlivosti, ako aj odborná verejnosť, najvyšší správny súd pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti disciplinárne obvinenej preto vychádzal z toho, že skutok, ktorý sa kladie disciplinárne obvinenej za vinu, sa týka aplikácie právneho predpisu, ktorý v čase jeho spáchania bol nejednoznačný a v aplikačnej praxi spôsoboval vznik mnohých otáznikov.“.

25. V kontexte s vyššie citovanou časťou rozhodnutia sp. zn. 33D/3/2022 z 23. júna 2022 disciplinárny senát poukazuje na vyjadrenie disciplinárne obvineného k disciplinárnemu návrhu, ktorý o. i. uviedol, že: „Vo vzťahu ku kvalifikácii platieb, ktoré mi boli pripísané v decembri 2019 som postupoval podľa usmernenia, ktoré bolo na webovom sídle MS SR uverejnené ešte 20. decembra 2019, keď začal platiť ZOUNEK, ktorý spôsoboval mnoho interpretačných problémov. V tomto usmernení bolo okrem iného uvedené : „v bode 8, čo možno rozumieť pod pojmom „dosiahnutý výťažok“ (§ 2 ods. 2 písm. f), tu je povedané v druhom odstavci, presnejšie povedané dosiahnutým výťažkom je to, čo by podliehalo pravidlám rozdeľovania podľa § 46 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017“. Tento § hovoril, že akákoľvek platba, ktorá sa rozúčtuje sa považuje za dosiahnutý výťažok.“.

26. Inými slovami, znenie ustanovenia § 2 ods. 2 písm. f) ZOUNEK spôsobovalo v kontexte vzniknutej situácie interpretačné a následne aplikačné problémy. Vo svetle situácie vzniknutej pripísaním platieb na účet disciplinárne obvineného, tento mohol ustanovenie § 2 ods. 2 písm. f) ZOUNEK interpretovať v podstate len binárne - (i) buď platba vo výške 20,- Eur (v jednotlivej exekučnej veci) prijatá od spoločnosti Hypo Collector, s.r.o. ako od tretej osoby avšak s riadnym označením variabilného symbolu, „výnimku“ podľa § 2 ods. 2 písm. f) ZOUNEK predstavuje a upovedomenie o zastavení starej exekúcie vydané nebude, alebo (ii) naopak. Prirodzene, opačná interpretácia (vyhodnotenie v zmysle, že danú platbu 20,- Eur za „dosiahnutý výťažok“ považovať nemožno) je potenciálne kolízna so záujmami oprávneného, ktorý v prípade záujmu na pokračovaní v exekúcii by musel postupovať podľa § 9 ZOUNEK (tzv. repodaj) s tým, že by takýto postup vyvolal následné náklady. Nehovoriac o tom, že v prípade opačnej interpretácie by súdny exekútor musel plnenie (v konečnom dôsledku adresované oprávnenému) tretej osobe vracať (plnenie odmietat') čo je istou antitézou činnosti smerujúcej k uspokojeniu pohľadávky oprávneného. Disciplinárny senát taktiež nevidel primárnu povinnosť disciplinárne obvineného (resp. súdneho exekútora ako takého) investigovať súvis (ktorý navyiac neindikujú ani skutočnosti uvedené vo výpise z obchodného registra) medzi treťou osobou a oprávneným. Rovnako tak disciplinárny senát neidentifikoval primárnu povinnosť disciplinárne obvineného v posudzovaní ekonomickej/hospodárskej kauzy jednotlivých transakcií, pokiaľ boli tieto (prevody) nezameniteľne identifikovateľné a atribuovateľné pod jednotlivé exekučné konania.

27. Z hľadiska posudzovania významu viacerých možných výkladov právnej normy disciplinárny senát poukazuje taktiež na rozhodnutie sp. zn. 32D/13/2021 zo 7. novembra 2022, v ktorom sa zaoberal otázkou svojvoľnosti v rámci rozhodovacej praxe súdov a ktoré je v materiálnych rysoch aplikovateľné aj na prejednávajúcu vec. V predmetnej veci najvyšší správny súd o. i. uzavrel, že: „Disciplinárny senát zastáva názor, že svojvoľna na účely disciplinárneho deliktu predstavuje jednu z najťažších väd rozhodnutia. Ide o také rozhodnutia, ktoré sú z pohľadu práva absolútne nepochopiteľné a neobhájiteľné. Pôjde najmä o také rozhodnutia, ktoré (i) porušujú jednoznačné znenie aplikovanej právnej normy, alebo (ii) bez relevantného a judikatúrou akceptovaného dôvodu nerešpektujú kasačný názor vyššieho súdu alebo (iii) boli vydané v rozpore s existujúcou jednotnou ustálenou rozhodovacou činnosťou najvyšších súdnych autorít bez toho, aby odlišný právny názor bol podporený racionálnou argumentáciou. Disciplinárny senát považuje za potrebné uviesť, že predmetný

výpočet je demonštratívny a nepochybne možno nájsť aj iné situácie, v ktorých možno hovoriť o svojvôli na účely disciplinárneho deliktu. Ich jednotiacou líniou je však absolútna neobhájiteľnosť rozhodnutia z pohľadu práva (rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu ČR č. j. 11Kss 5/2021 citované v predchádzajúcom bode rozhodnutia).“.

28. V neposlednom rade disciplinárny senát nemohol (pri posudzovaní existencie viacerých možných a „udržateľných“ interpretácií právnej normy) opomenúť ani rozhodovanie všeobecných (exekučných) súdov v konaniach vedených na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 36Er/2631/2009 a 36Er/2630/2009 a na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 18CoE/16/2022 a 18 CoE/15/2022. V predmetných konaniach exekučné súdy posudzovali výhrady a námietky povinného týkajúce sa aplikácie ustanovenia § 2 ods. 2 písm. f) ZOUNEK zo strany disciplinárne obvineného, pričom tieto námietky vyhodnotili nasledovne: „Na základe uvedeného odvolací súd vyššie uvedenú argumentáciu odvolateľa hodnotí ako neopodstatnenú a táto nemôže zakladať prekážku brániacu vykonaniu exekučného titulu. Túto nemôže odvolací súd za takýchto okolností vnímať inak, len ako snahu o účelové vyhýbanie sa plneniu zaväzujúcemu ho právoplatným a vykonateľným rozhodnutím, čo je nesporne v rozpore so zásadou právnej istoty.“.

29. Vychádzajúc zo skutočností uvedených v bodoch 23 až 28 tohto rozhodnutia vyššie dospel disciplinárny senát k záveru o „udržateľnosti“ výkladu ustanovenia § 2 ods. 2 písm. f) ZOUNEK zo strany disciplinárne obvineného, presnejšie k tomu, že podradenie platby od spoločnosti Hypo Collector, s.r.o. pod pojem „dosiahnutý výťažok“ nie je interpretáciou ani nepochopiteľnou ani neobhájiteľnou z pohľadu práva, ktorá interpretácia by porušovala jednoznačné znenie Exekučného poriadku alebo ZOUNEK alebo by nerešpektovala ustálenú rozhodovaciu prax alebo kasačnú viazanosť. Takémuto záveru ostatne svedčí aj vyjadrenie disciplinárneho navrhovateľa, že „Postup disc. obvineného síce neodporuje zneniu zákona, ale sleduje ten cieľ, aby dodržaný nebol.“. Disciplinárny senát preto uzavrel, že skutky uvedené v disciplinárnom návrhu pod bodmi 1 až 4 nie sú disciplinárnym previnením. Vzhľadom na záver uvedený v tomto bode, ktorý sa v celom rozsahu vzťahuje na všetky skutky (a všetky exekučné konania tam uvedené) uvedené v disciplinárnom návrhu pod bodmi 1 až 4 už potom disciplinárny senát osobitne nevyhodnocoval skutočnosť, ktorú ako spornú artikuloval v bode 18 písm. b) vyššie.

30. Čo sa týka posledného skutku (skutku uvedeného pod bodom 5 disciplinárneho návrhu spočívajúceho v tom, že disciplinárne obvinený v exekučnom konaní sp. zn. EX 4478/09 v období od 22. marca 2013 do 31. augusta 2022 napriek právoplatnému rozhodnutiu o zastavení exekúcie súdu nevrátil poverenie na vykonanie exekúcie a súdu ani účastníkom konania nezaslal konečné vyúčtovanie exekučného konania, exekúciu nevymazal z Centrálného registra exekúcií a v jej vykonávaní naďalej pokračoval) disciplinárny senát konštatuje, že tento v podstate nebol skutkovo sporným. Samotný obhajca disciplinárne obvineného k nemu uviedol, že skutočnosti uvádzané v disciplinárnom návrhu sú pravdivé, tieto nerozporuje, poukázal však na skutočnosť, že 9. septembra 2022 došlo zo strany disciplinárne obvineného k vráteniu poverenia a taktiež k zaslaniu vyúčtovania. Vyjadril presvedčenie, že pochybenie nemalo žiaden negatívny následok, ani z pohľadu možných benefitov pre disciplinárne obvineného. Disciplinárny senát uvedený skutok posúdil ako disciplinárne previnenie, nekvalifikoval ho však ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 220 ods. 2 Exekučného poriadku. Z hľadiska kvalifikácie disciplinárny senát identifikoval zavinené porušenie povinnosti disciplinárne obvineného vykonávať činnosť podľa zákona čestne, zodpovedne a svedomito, s odbornou starostlivosťou, s využitím všetkých svojich skúseností a odborných vedomostí a bez zbytočných prietáhov, ktoré povinnosti mu vyplývajú z ustanovenia § 29 ods. 1, 2 a 3 Exekučného poriadku v spojení s ustanovením § 60 ods. 1 písm. c), § 60 ods. 2 a § 211a ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31. marca 2017 [prechodné ustanovenie § 243h Exekučného poriadku zároveň dáva odpoveď na otázky uvedené v bode 18 písm. (c) tohto odôvodnenia vyššie]. Z hľadiska zavinenia vyhodnotil disciplinárny senát toto previnenie ako nedbanlivostné, pričom pre rozhodnutie o charaktere uloženého disciplinárneho opatrenia hrala na jednej strane význam skutočnosť, že išlo o porušenie zákona z nepozornosti s marginálnymi dopadmi, na druhej strane však stav porušenia trval neúmerne dlho (desať rokov), čo samo osebe indikuje deficity v organizácii práce disciplinárne obvineného.

31. Na základe týchto skutočností najvyšší správny súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. O náhrade trov disciplinárneho konania rozhodol najvyšší správny súd tak, že disciplinárne obvinenému (ktorého uznal za vinného), uložil podľa § 38 ods. 2 disciplinárneho súdneho poriadku povinnosť nahradiť štátu trovy disciplinárneho konania paušálnou sumou vo výške stanovenej v § 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 434/2021 Z. z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov disciplinárneho konania.

32. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 5:0.

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie [§ 37 ods. 1 písm. b) disciplinárneho súdneho poriadku] do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia. Včas podané odvolanie má odkladný účinok (§ 37 ods. 2 disciplinárneho súdneho poriadku).